

LIETUVOS RESPUBLIKOS CIVILINIO PROCESO KODEKSO 82, 108, 145, 192, 590, 593, 596, 601, 602, 609, 610, 611, 614, 624¹, 626, 627, 631, 632, 634, 636, 648, 650, 651, 654, 656, 661, 663, 668, 685, 689, 702, 706, 710, 713, 723, 727, 731, 732, 753, 754, 755 IR 771¹ STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO IR LIETUVOS RESPUBLIKOS ANTSTOLIŲ ĮSTATYMO NR. IX-876 2, 4, 6, 8, 10, 11, 12, 14, 20, 21, 22, 28, 29, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 43, 43¹, 46 IR 48 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 25¹ STRAIPSNIU ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBĖS INFORMACINIŲ IŠTEKLIŲ VALDYMO ĮSTATYMO NR. XI-1807 25 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTŲ DERINIMO PAŽYMA

Institucijos pavadinimas, rašto data ir numeris	Pastabos ir pasiūlymai	Žyma apie priimtas ir nepriimtas (nurodyti motyvus) pastabas ir pasiūlymus
Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2023 m. balandžio 20 d. raštas Nr. 6K-23/2287.	<p>Atkreipiamė dėmesį, kad AĮ projektu keičiamo Antstolių įstatymo 10 straipsnyje nustatyta, kad antstolis, vykdydamas šiame Įstatyme numatytą veiklą, negali eiti kitų mokamų pareigų įmonėse, įstaigose ir organizacijose ar dirbti kito darbo, išskyrus darbą antstolių savivaldos institucijose ir moksline, kūrybinę ar pedagoginę veiklą, savanoriškos nenuolatinės karo tarnybos atlikimą, darbą visų lygių rinkimų ir referendumo komisijose.</p> <p>Lietuvos Respublikos juridinių asmenų nemokumo įstatymo (toliau – JANĮ) 118 straipsnyje nustatyta, kad asmuo paskirtas antstoliu laikomas turinčiu reikiamą darbo patirtį tapti nemokumo administratoriumi. Taigi, antstoliui, išsilaikiusiam egzaminą ir atitinkančiam kitus JANĮ 118 straipsnyje nustatytus reikalavimus, gali būti suteikta teisė teikti administruoti nemokumo procesus.</p> <p>Siekiant aiškumo, siūlytina tikslinti AĮ 10 straipsnio (ir/ar AĮ 11 ar 12 straipsnių) nuostatas, nes neaišku, ar antstolis, kuriam būtų suteikta teisė administruoti nemokumo procesus, galėtų tęsti antstolio veiklą: pagal AĮ 10 straipsnį jis negali eiti kitų mokamų pareigų įmonėse, įstaigose ir organizacijose ar dirbti kito darbo, tačiau pagal AĮ 11 straipsnį jo veikla nebūtų stabdoma, antstolio įgaliojimai nesibaigtų ir AĮ 12 straipsnyje nustatytais pagrindais, nebent jis pats pateiktų prašymą atleisti jį iš antstolių (pareiga pateikti tokį prašymą įstatymuose nenustatyta).</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Antstolių įstatymo 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta dvejopo pobūdžio antstolio vykdoma veikla: 1) antstolis atlieka valstybės jam deleguotas funkcijas (vykdo vykdomuosius dokumentus, teismo pavedimu konstatuoja faktines aplinkybes, perduoda dokumentus ir kt.) ir 2) teikia Antstolių įstatyme numatytas paslaugas.</p> <p>Antstolių įstatymo 21 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kokias paslaugas gali teikti antstolis, o šios dalies 6 punkte nurodyta bankroto administravimo paslauga.</p> <p>Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Antstolių įstatymo 10 straipsnio nuostatos nedraudžia antstoliui teikti Antstolių įstatyme nustatytas paslaugas (taip pat ir bankroto administravimo paslaugą), tačiau Antstolių įstatymo 21 straipsnio 3 dalis numato, kad paslaugų teikimas neturi trukdyti antstoliui atlikti įstatymų nustatytas funkcijas. Teikdamas paslaugas, antstolis privalo vengti interesų konflikto ar kitų aplinkybių, kurios galėtų kelti abejonių antstolio objektyvumu ir nešališkumu atliekant įstatymų nustatytas funkcijas. Visais atvejais antstolis privalo teikti pirmumą įstatymų nustatytoms funkcijoms. Taip pat nustatyta, kad antstolis negali teikti mokamų paslaugų vykdomosiose bylose, jeigu tuos pačius veiksmus jis turi atlikti priverstinio vykdymo priemonėmis. Atliekant funkcijas ir teikiant paslaugas, turi būti užtikrintas funkcijų atlikimo ir paslaugų teikimo atribojimas.</p>
Lietuvos antstolių	Kelia abejonių CPK projekto 1 straipsnio, kuriuo keičiamas	Neatsižvelgta

rūmų 2023 m. balandžio 18 d. raštas Nr. S-964-908.	CPK 82 straipsnis, pakeitimo tikslingumas, kuriuo panaikinamas sprendimų vykdymo išlaidų indeksavimas. Atsižvelgiant į tai, kad šiai dienai nėra patvirtinta vykdymo išlaidų dydžių nustatymo metodika, siūlytina svarstyti galimybę atsisakyti minėto straipsnio pakeitimo ir dėl jo pakeitimo spręsti patvirtinus vykdymo išlaidų dydžių nustatymo metodiką.	CPK projektu Vyriausybei siekiama suteikti įgaliojimus patvirtinti vykdymo išlaidų dydžių nustatymo metodiką ir šioje metodikoje nustatyta tvarka apskaičiuotus vykdymo išlaidų dydžius, taip pat – vykdymo išlaidų apskaičiavimo ir apmokėjimo tvarką. Atsižvelgiant į tai, tuo atveju, jeigu vykdymo išlaidų dydžių metodikoje bus numatytas vykdymo išlaidų indeksavimas, indeksavimo tvarką nustatys Vyriausybė.
Nacionalinės teismų administracijos 2023 m. balandžio 19 d. raštas Nr. 4R-669-(6.6.Mr).	<p>Dėl CPK projekto:</p> <p>Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – CPK) 145 straipsnio 6 dalyje siūloma įtvirtinti galimybę nukreipti išieškojimą į areštuotas lėšas, su kuriomis leidžiama atlikti tam tikras operacijas. Pažymėtina, kad sprendimo dėl leidimo atlikti atitinkamas operacijas priėmimas yra išimtinė teismo kompetencija. Lietuvos teismų praktikoje akcentuojama, kad būtent teismas, o ne antstolis, turi nustatyti, kuriuo tikslu gali būti naudojama dalis areštuotų lėšų (nurodyti, kokias įmokas leidžiama mokėti, kokias prievoles ar sutartinius įsipareigojimus vykdyti) (Lietuvos apeliacinio teismo 2017 m. balandžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. E2-701-464/2017; Lietuvos apeliacinio teismo 2017 m. kovo 16 d. nutartis civilinėje byloje Nr. E2-414-464/2017). Nurodymą antstoliui nustatyti konkrečią lėšų sumą, kuri per vieną kalendorinį mėnesį gali būti panaudota operacijoms atlikti, taip pat teikia teismas. Atsižvelgiant į tai, CPK projekto rengėjų siūlomas CPK 145 straipsnio 6 dalies pakeitimas, kuriuo nustatoma, kad tos pačios ar pirmesnės reikalavimų patenkinimo eilės išieškojimo vykdymas nestabdomas minėtos sumos atžvilgiu, iš esmės paneigia teismo priimtą sprendimą dėl leidimo atlikti tam tikras operacijas su areštuotomis lėšomis, nes, nukreipus išieškojimą į šias lėšas, gali susidaryti situacija, kai asmuo, kurio lėšoms šis leidimas taikomas, gali neturėti realios galimybės jomis disponuoti, t. y. atlikti teismo sprendime nurodytų operacijų.</p> <p>Nors CPK projekto aiškinamajame rašte teigiama, kad leidimas atlikti tam tikras operacijas su areštuotomis lėšomis yra išvestinis ir neatsiejamas susijęs su taikytomis laikinosiomis apsaugos</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>CPK 144 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad teismas gali taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kai ieškovas tikėtinau pagrindžia savo ieškinio reikalavimą ir nesiėmus šių priemonių teismo sprendimo įvykdymas gali pasunkėti arba pasidaryti nebeįmanomas. CPK 145 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad tais atvejais, kai taikant laikinąsias apsaugos priemones areštuojamos lėšos atsakovo sąskaitose, teismas gali leisti skolininkui atlikti tam tikras operacijas su skolintomis lėšomis. Taigi, leidimas atlikti tam tikras operacijas su areštuotomis lėšomis yra ne savarankiška skolininko teisė, bet sudedamoji laikinųjų apsaugos priemonių dalis (tiesiogiai priklauso nuo laikinųjų apsaugos priemonių galiojimo).</p> <p>Pažymėtina, kad CPK 626 straipsnio 3 dalies ir 689 straipsnio 5 dalies nuostatos nedraudžia nukreipti išieškojimą į turtą (įskaitant skolininko lėšas sąskaitose), kuris buvo aprašytas taikant laikinąsias apsaugos priemones, tais atvejais, kai vykdomas tos pačios ar pirmesnės reikalavimų eilės išieškojimas. CPK taip pat numato, kad išieškojimas šiuo atveju vykdomas Sprendimų vykdymo instrukcijoje, patvirtintoje Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2005 m. spalio 27 d. įsakymu Nr. 1R-352, nustatyta tvarka (Instrukcijos 31 punktas numato, kad išieškojimą nukreipti į turtą, kuris buvo aprašytas taikant laikinąsias apsaugos priemones, galima tik tuo atveju, jeigu skolininkas kito turto neturi arba išieškant iš kito turto būtų pažeista CPK nustatyta išieškojimo iš skolininko turto eilė).</p> <p>CPK projektu siūlomos 145 straipsnio 6 dalies nuostatos, kartu su</p>

	<p>priemonėmis, tačiau manytina, jog šio leidimo tikslas negali būti tapatinamas su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo tikslais ir savo esme nuo jų skiriasi. Pažymėtina, jog laikinosios apsaugos priemonės, be kita ko ir piniginių lėšų areštas, skiriamos kreditoriaus reikalavimų įvykdymui užtikrinti (CPK 144 straipsnio 1 dalis), o tikslus, kuriais gali būti naudojamos areštuotos lėšos, kiekvienu konkrečiu atveju, kaip jau minėta, nustato teismas (šiomis lėšomis gali būti leidžiama vykdyti atitinkamus įsipareigojimus valstybei, mokėti darbo užmokestį darbuotojams, atlikti kitus privalomuosius mokėjimus ir pan.). Atitinkamai, teismo leidimas atlikti tam tikras operacijas sietinas ir su trečiųjų asmenų interesų apsauga, todėl, nestabdant išieškojimo iš aptariamų areštuotų lėšų sumos, didėja tikimybė pažeisti šių asmenų interesus, nes skolininkas gali neturėti realios galimybės atlikti operacijas, nurodytas teismo sprendime. Atsižvelgiant į tai, siūlytina CPK 145 straipsnio 6 dalies pakeitimo atsisakyti.</p>	<p>kitomis CPK ir Sprendimų vykdymo instrukcijos nuostatomis, sistemiškai užtikrins, kad aptariamam atveju išieškojimo proceso neribotą aplinkybę, kad taikant laikinasias apsaugos priemones teismas leido skolininkui su areštuotomis lėšomis atlikti tam tikras operacijas.</p> <p>Pažymėtina, kad analogiškas reguliavimas skolininkų fizinių asmenų atžvilgiu jau taikomas – Sumų, kurias draudžiama išieškoti iš kredito, mokėjimo ir (ar) elektroninių pinigų įstaigoje atidarytoje skolininko sąskaitoje esančių lėšų, nustatymo ir taikymo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2020 m. liepos 16 d. nutarimu Nr. 825 (aprašas taikomas tik išieškant iš fizinių asmenų), 8.2 papunktyje nustatyta, kad sąskaitai, kuri buvo areštuota CPK nustatyta tvarka pritaikius laikinasias apsaugos priemones, nurodymų teikėjas, vykdamas piniginių sumų išieškojimą CPK 626 straipsnio 3 dalyje nustatytais atvejais ir tvarka, gali pakeisti ar panaikinti neišieškomą sumą, nustatytą taikant laikinasias apsaugos priemones.</p> <p>Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, CPK projektu siūlomas reguliavimas sistemiškai suderintas su kitomis CPK nuostatomis ir leis užtikrinti, kad tiek fiziniams, tiek juridiniams asmenims neišieškomos sumos būtų nustatomos atsižvelgiant į tai, kuriam procesui pirmenybę suteikia CPK nuostatos – kai laikinosios apsaugos priemonės pritaikomos pirmesnės eilės, nei vykdomas išieškojimas reikalavimams užtikrinti, iš lėšų, kurios areštuotos taikant laikinasias apsaugos priemones nebus išieškoma, taip pat skolininkas galės disponuoti lėšomis, kuriomis disponuoti jam leido laikinasias apsaugos priemones pritaikęs teismas, o tais atvejais, kai bus vykdomas pirmesnės eilės išieškojimas nei reikalavimas, užtikrintas laikinosiomis apsaugos priemonėmis, išieškojimas iš tokių lėšų galės būti vykdomas ir neišieškomos sumos skolininko atžvilgiu bus nustatomos pagal vykdymo proceso normas.</p>
	<i>Antstolių įstatymo projekto</i>	Neatsižvelgta

	<p>Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalyje numatyta, jog teisėkūroje, be kita ko, vadovaujamasi šiame straipsnyje įtvirtintais aiškumo bei sistemiškumo principais, kurie atitinkamai reiškia, kad teisės aktuose nustatytas teisinis reguliavimas turi būti nuoseklus, tikslus, aiškus ir nedviprasmiškas, bei tai, jog teisės normos turi derėti tarpusavyje.</p> <p>Antstolių įstatymo projektu siūloma Lietuvos Respublikos antstolių įstatymo 33 straipsnį papildyti nauja 5 dalimi, kurioje numatoma, kad Antstolių padėjėjų atestavimo komisijos sprendimas gali būti skundžiamas teismui Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka. Atkreiptinas dėmesys, kad aiškinamajame rašte nėra pateikiama jokių argumentų, kodėl siūloma įtvirtinti Antstolių padėjėjų atestavimo komisijos sprendimo apskundimo teismui galimybę. Pažymėtina, jog tokia galimybė nėra numatyta antstolių atestavimo atveju, kai Antstolių atestavimo komisija priima sprendimą antstolio neatestuoti (Antstolių įstatymo 39 straipsnis). Vadovaujantis Antstolių įstatymo projektu keičiamo Antstolių įstatymo 29 straipsnio 1 dalimi, Antstolių padėjėjų atestacijos komisijos sprendimas antstolio padėjėjo neatestuoti yra vienas iš pagrindų išbraukti asmenį iš antstolių padėjėjų sąrašo, tačiau savaime, be Lietuvos antstolių rūmų prezidiumo pirmininko sprendimo šiuo klausimu, teisinių pasekmių nesukelia. Teisinių padarinių neatsiranda ir tais atvejais, kai priimamas sprendimas antstolio padėjėją atestuoti. Atsižvelgiant į tai, siūlome atsisakyti Antstolių įstatymo 33 straipsnio 5 dalyje numatomos įtvirtinti galimybės visus Antstolių padėjėjų atestavimo komisijos sprendimus skųsti teismine tvarka, dar ir dėl to, kad tai lemtų ir didesnę teisėjų bei teismo darbuotojų darbo krūvį, tenkantį administraciniams teismams.</p>	<p>Skirtingai, nei nurodyta pastaboje, antstolių padėjėjų atestavimo komisijos sprendimas antstolio padėjėjui sukelia tiesiogines pasekmes. Komisijai priėmus sprendimą antstolio padėjėjo neatestuoti, teisingumo ministras (pagal Antstolių įstatymo projektu siūlomą reguliavimą – Lietuvos antstolių rūmų prezidiumo pirmininkas) priima administracinį aktą, kuriuo asmuo išbraukiamas iš antstolių padėjėjų sąrašo, ir neturi diskrecijos teisės priimti kitokį sprendimą. Atsižvelgiant į tai, užtikrinant kiekvieno asmens konstitucinę teisę į pažeistų teisių gynybą, turi būti skundžiamas būtent antstolių padėjėjų atestavimo komisijos sprendimas. Priešingu atveju būtų sukuriama ydingos situacijos, kai atsakovu teisme būtų ir atestavimo komisijos priimto sprendimo pagrįstumą įrodinėti turėtų ne subjektas, priėmęs šį sprendimą (antstolių padėjėjų atestavimo komisija), bet subjektas, kuris antstolių atestavimo komisijos sprendimo pagrindu išbraukia asmenį iš antstolių padėjėjų sąrašo.</p> <p>Taip pat žymėtina, kad analogiškas nuostatas siūloma įtvirtinti ir antstolių atestavimo atveju (žr. Teisingumo ministerijos parengtą Lietuvos Respublikos antstolių įstatymo Nr. IX-876 5, 39 ir 49 straipsnių pakeitimo įstatymo projektą Nr. 23-5210, kuriuo Antstolių įstatymo 39 straipsnis „Antstolių atestacija“ išdėstomas nauja redakcija).</p>
	<p>Keičiamo Antstolių įstatymo 29 straipsnio 1 dalies 2 punkte įtvirtinto pagrindo atimti teisę vykdyti antstolio padėjėjo veiklą atsiradimas siejamas su Antstolių padėjėjų atestacijos komisijos sprendimo įsiteisėjimu, tačiau iš siūlomų įtvirtinti nuostatų nėra aišku, kada šis sprendimas įsiteisėja. Palyginimui, Antstolių garbės</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Antstolių įstatymo projekte numatyta, kad antstolių padėjėjų atestavimo komisijos sprendimai gali būti skundžiami Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka, todėl antstolių padėjėjų atestavimo komisijos sprendimo</p>

	<p>teismo sprendimo įsiteisėjimo tvarka yra reglamentuota Antstolių įstatymo 14 straipsnio 4 dalyje. Atitinkamai, siūlytina Antstolių įstatymo projekte numatyti ir Antstolių padėjėjų atestacijos komisijos sprendimo įsiteisėjimo terminus ir tvarką.</p>	<p>įsiteisėjimą atitinkamai reguliuos ne Antstolių įstatymas, bet Administracinių bylų teisenos įstatymas.</p> <p>Dėl pastaboje atkreipto dėmesio, kad Antstolių įstatyme yra nustatyta antstolių garbės teismo sprendimų įsiteisėjimo tvarka pažymėtina, kad drausminės atsakomybės ir atestacijos institutų tikslai ir paskirtis skiriasi iš esmės: drausminės nuobaudos tikslas yra nubausti asmenį už padarytą pažeidimą ir kartu paveikti jį ateityje nedaryti pažeidimų, tuo tarpu atestacijos tikslas yra patikrinti, ar asmens kvalifikacija ir profesinės žinios yra tinkamos ir pakankamos užsiimti tam tikra profesine veikla. Atsižvelgiant į tai, siekiant paminėtų drausminės nuobaudos tikslų, Antstolių įstatymo 14 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad drausminė nuobauda, išskyrus siūlymą atleisti asmenį iš antstolių (atimti iš asmens teisę vykdyti antstolio padėjėjo veiklą) įsiteisėja sprendimo priėmimo dieną, neatsižvelgiant į tai, ar antstolių garbės teismo sprendimas apskundžiamas. Antstolių garbės teismo siūlymas atleisti asmenį iš antstolių (atimti iš asmens teisę vykdyti antstolio padėjėjo veiklą) įsiteisėja pasibaigus apskundimo terminui, o sprendimą apskundus – įsiteisėjus teismo sprendimui, kuriuo antstolių garbės teismo sprendimas paliktas galioti. Atsižvelgiant į tai, kad praktikoje gali būti skundžiami tik antstolių padėjėjų atestavimo komisijos sprendimai antstolio padėjėjų atestuoti su sąlyga arba antstolio padėjėjo neatestuoti (komisijai priėmus sprendimą antstolio padėjėjų atestuoti iš esmės nėra ginčo), Antstolių įstatymo projektu siūlomas reguliavimas, numatantis, kad antstolių atestavimo komisijos sprendimai skundžiami Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka, pagal savo pobūdį atitinka panašias teises pasekmes sukeliančių antstolių garbės teismo sprendimų įsiteisėjimą (antstolių atestavimo komisijos sprendimai taip pat įsiteisės suėjus jų apskundimo terminui, o sprendimą apskundus – įsiteisėjus teismo sprendimui, kuriuo atestavimo komisijos sprendimas paliktas galioti).</p>
Valstybės įmonės	<i>Dėl CPK projekto 20 straipsnio, kuriuo keičiamas Lietuvos</i>	Neatsižvelgta

<p>Registrų centro 2023 m. balandžio 24 d. raštas Nr. S-15075 (1.4 E).</p>	<p><i>Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – CPK) 654 straipsnis</i></p> <p>CPK projekto 20 straipsnyje, kuriuo keičiama CPK 654 straipsnio 1 dalis, nurodyta, kad vėlesni procesiniai dokumentai skolininkui įteikiami elektroninių ryšių priemonėmis. To paties keičiamo straipsnio 2 dalyje siūloma nustatyti, kad jeigu vykdomąjį dokumentą priėmęs vykdyti antstolis skolininko atžvilgiu vykdo kitą vykdomąją bylą, kurioje procesiniai dokumentai skolininkui siunčiami elektroninių ryšių priemonėmis, patvarkymas priimti vykdomąjį dokumentą vykdyti skolininkui siunčiamas elektroninių ryšių priemonėmis.</p> <p>Įstatymų projektų aiškinamajame rašte nėra detalizuojama, koku elektroniniu paštu turėtų būti siunčiami vėliau parengtų dokumentų pranešimai, jei vykdymo šalys nenurodo skolininko elektroninio pašto adreso arba yra žinomi keli skolininko elektroninio pašto adresai. Taip pat nėra aišku, ar skolininkas visus jo atžvilgiu vykdomąsias bylas vykdančius antstolius turėtų informuoti apie tai, koku elektroniniu paštu jam siųsti pranešimus apie parengtus dokumentus, ar užtenka tokį prašymą pateikti bent vienam antstoliui.</p> <p>Atsižvelgdami į tai, kad vadovaujantis CPK 605 straipsnio 2 dalimi antstolio procesinių dokumentų siuntimo elektroninių ryšių priemonėmis tvarką nustato Dokumentų pateikimo antstoliui ir jų įteikimo asmenims elektroninių ryšių priemonėmis tvarkos aprašas, patvirtintas Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2013 m. rugpjūčio 2 d. įsakymu Nr. 1R-205</p> <p>„Dėl Dokumentų pateikimo antstoliui ir jų įteikimo asmenims elektroninių ryšių priemonėmis tvarkos aprašo patvirtinimo“, (toliau – Aprašas), siūlytume CPK 654 straipsnio pakeitimams įgyvendinti apsvastyti ir Aprašo pakeitimo galimybes, atitinkamai papildant CPK projekto 33 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:</p> <p>„4. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija</p>	<p>CPK 605 straipsnis detalizuoja atvejus, kada procesinis dokumentas turi būti siunčiamas registruotąja pašto siunta ir kada – elektroninių ryšių priemonėmis, tačiau nereguliuoja procesinių dokumentų įteikimo elektroninių ryšių priemonėmis tvarkos. CPK projektu siūlomomis CPK 654 straipsnio nuostatomis taip pat siūloma išplėsti atvejus, kada procesiniai dokumentai turi būti siunčiami elektroninių ryšių priemonėmis, tačiau nereguliuojama dokumentų įteikimo elektroninių ryšių priemonėmis tvarka.</p> <p>Atsižvelgiant į tai, kad pastaboje pateikti pasiūlymai susiję ne su atveju, kuriems esant procesiniai dokumentai turi būti siunčiami elektroninių ryšių priemonėmis, teisiniu reguliavimu, bet procesinių dokumentų įteikimo elektroninių ryšių priemonėmis tvarka, kurią, vadovaudamasis CPK 605 straipsnio 2 dalimi, tvirtina teisingumo ministras, laikytina, kad pateiktas pasiūlymas susijęs ne su CPK projektu, bet Dokumentų pateikimo antstoliui ir jų įteikimo asmenims elektroninių ryšių priemonėmis tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2013 m. rugpjūčio 2 d. įsakymu Nr. 1R-205, nuostatomis.</p> <p>Taip pat pažymėtina, kad, vadovaudamasis Aprašo 5 punktu, procesinius dokumentus antstolis vykdymo proceso šalims įteikia ne elektroniniu paštu, bet per Antstolių informacinę sistemą. Proceso šalių patogumui, Aprašo 6 punkte įtvirtinta asmens teisė pateikti antstoliui rašytinį prašymą ir nurodyti elektroninio pašto adresą, kuriuo asmeniui būtų siunčiami pranešimai apie į Antstolių informacinę sistemą jam pateiktus procesinius dokumentus, taip pat būtų pateikiamos procesinių dokumentų kopijos. Taigi, paminėtos informacijos siuntimas asmeniui elektroniniu paštu, CPK prasme, nelaikomas procesinio dokumento įteikimu ir atlieka tik papildomo informavimo funkciją.</p>
--	---	---

	<p>iki 2024 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo 3 straipsniu pakeistų Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 590 straipsnio nuostatų, šio įstatymo 12 straipsniu pakeistų Civilinio proceso kodekso 626 straipsnio nuostatų, šio įstatymo 18 straipsniu pakeistos Civilinio proceso kodekso 650 straipsnio nuostatos, šio įstatymo 20 straipsniu pakeistų Civilinio proceso kodekso 654 straipsnio nuostatų ir šio įstatymo 23 straipsniu pakeistų Civilinio proceso kodekso 689 straipsnio nuostatų įgyvendinamuosius teisės aktus.“</p>	
--	--	--